

Wiborg (Klein), at vi maatte antage, at de Gedsborne kom til at bestaae af hæderlige og forstandige Mænd; hæderlige, ja det vil jeg indrømme, men forstandige? Naar man tager 12 Mænd i Almindelighed, hvormange af disse 12 ere saa egentlig forstandige og dygtige, og hvormange af dem ville have den fornødne skarpe Opfattelse og den fornødne Forstand til rigtig at kunne afgjøre en saadan Sag? Det vil altid blive de enkelte virkelig Forstandige og Skarpoffattende af Surhen, som ville komme til i de fleste Tilfælde at afgjøre Sagen; men er det da ikke bedre, at disse møde al den Modstand, som de andre mindre Forstandige kunne gjøre, saaledes at Sagen bliver saa gjen-nemarbejdet som muligt, og at der først da, efterat alle Grunde, som maatte kunne anføres baade fra den ene og anden Side, ere blevne overveiede paa en saa tilstrækkelig Maade, at man i det Udsagn, der da kommer fra de 12 enige Mænd, kan finde den største Garanti, man kan have, bliver affagt en rigtig Kjendelse? Vil man nu endelig ikke gaae saa vidt, saa vil jeg dog bede de ærede Herrer, som ville komme til at arbejde i det Udvalg, der vil blive ned-sat i denne Sag, at tage under nogle Over-veielse, om der ikke kunde gaaes paa Utkord med, hvad jeg betragter som det Rigtige, nem-lig Eenstemmighed, om det da ikke skulde være bedst at blive ved 10 af 12. Det er de ærede Herrer bekendt — det er allerede nævnt — at man i Frankrig har forsøgt alle mulige Tal undtagen Tallet 12, og der har navnlig været en Periode i Frankrig, hvor man havde 7 af 12, og besundet sig særdeles ilde derved paa den offentlige Retfærdigheds Begne, men man er ogsaa meget hurtig kommet dervfra igjen, da man fandt, at det var et uholdbart Tal. Altsaa, jo nærmere man kommer til 12, desto rigtigere synes det at blive.

Der er endnu et Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede de ærede Herrer's Opmærksom-hed paa, og det er i Grunden uundværdigt at bruge mange Ord, efterat der allerede af flere Medlemmer er gjort de fornødne Indsigelser imod denne, hvad jeg vil kalde, Svækkelse af den høie Dommers Magt og Myndighed, nem-lig at tilforordne ham Andre, der skulde have Noget at sige i de Sager, som han præsiderer i.

Det ærede Medlem fra Wiborg (Klein) har henledet Opmærksomheden, og vistnok med god Grund, paa § 214, og jeg tillader mig særlig at tiltræde denne Opfordring til Overveielse af denne Paragraf, fordi jeg, dersom den skulde blive til Lov, frygter for, at den vilde aldeles nedbryde denne Dommers Anseelse. Jeg fryg-ter for, at det let kunde udarte til Noget, der lignede en polsk Misgdsdag, naar det blev tilladt den Anklagede og Overanklageren og de to smaa Dommere for de Gedsborne at gaae ivette med ham angaaende Fremstillingen af Sagens Be-
skaffenhed, om han havde summeret op paa rig-tig Maade eller ikke, og om han havde begaaet den eller den Feil. Jeg drifter mig næsten til at troe, at denne Paragraf maa være kommen ind ved en Misforstaaelse; jeg kan ikke forstaae, at det skulde være ved den rette Forstaaelse af Retspleien, at man kunde finde paa denne, i mine Dine forførdelige Udvei. Det er, som allerede bemærket i forrige Møde af det ærede Medlem, der sidder nær herved (Liebe), en Hovedpost i denne Sags lykkelige Gjennemfø-relse, at det Gode, den skal gjøre, ligger i den Stilling, Dommeren indtager; thi lad os ikke glemme, at hans Magt og Myndighed er stor, at det er den, som vi skulle holde paa, og overlade til den fuldstændige Offentlighed, den frie Presse og de mundtlige Forhandlinger en-hver Korrektion, som han maatte kunne trænge til. Og det gjælder overhovedet ved Indførel-sen af dette nye Retsystem, at det er ved Of-fentlighed, Mundtlighed og den frie Presse, at man skal modarbejde alle de Misgreb, som Ind-førelsen af det kunde lade befragte, og paa denne Maade faae rettet i Tidens Løb, hvad der maatte være at rette, og at vi især skulde overlade dette Hverv til den hele Befolkning, naar den faaer Dinene op for, hvilke vigtige og gode Forandringer her ere foretagne, og stole paa, at den vil være med at sørge for, at bidrage til, at Retfærdigheden faaer sin Gang, følende, at Alle ere Medlemmer i Retten.

Teszen: Naar man vil foretage en saa overordentlig indgribende Reform i den be-staaende Retstilstand, en Retstilstand, der vel har sine Mangler, men som dog i det Hele maa erkjendes for at være god, troer jeg, at